

[Arbejdsministeren]

netop sagt, jeg tror oven i købet to gange. Nu skal jeg gå ned og lede efter spaltenumeret, hvis hr. Erik B. Smith ikke vil bekræfte det.

Tinning (VS):

Normalt er det ikke os, der går så forfærdelig højt op i tingets værdighed, men det forekommer mig, at den debat, der har udspillet sig det sidste kvarter, ligger langt under, hvad man kunne kalde et bare nogenlunde rimeligt, anstændigt og værdigt niveau. Alle ved jo udmærket, hvad det er, der foregår, men alle lader, som om de ikke ved noget som helst om det, og så får vi en omgang plat amatørteater, hvor selv arbejdsministeren nu spiller med.

Det, der er realiteten, er, at delpensionsordningen kommer til at fungere som et angreb på efterlønsordningen. Alle har erkendt det, og der er et flertal, der ikke alene ikke har noget imod det, men som gerne vil have det. Det er realiteten, det har vi vidst meget længe.

At hr. Erik B. Smith kommer over og snakker med den tidligere socialminister og den nye socialminister, og at fru Aase Olesen siger: nu må vi forhandle, og at hr. Erik B. Smith siger: nu må vi forhandle, og at begge råber i munden på hinanden, at der skal to til en god kop kaffe, og at der i øvrigt ikke sker noget som helst, var så forudsigeligt som så meget andet.

Det her kan der ikke komme noget ud af, for betingelsen for regeringspartierne og betingelsen for det radikale venstre er, at vi laver denne ordning, så efterlønsordningen bliver undergravet. Sådan er det.

Det, der i øvrigt er sket mellem anden og tredje behandling, og som egentlig er nok så interessant, er, som andre har været inde på det, at det såkaldte apparat er blevet sat til at beskrive, hvilke fordele eller ulemper det vil give at indføre både en delpensions- og en delefterlønsordning. Som fru Aase Olesen også sagde, står der, hvad vi kunne forudse. Det er klart, det er for længst afklaret, at der skal laves en delpensionsordning uden en delefterlønsordning. Det gælder her som alle andre steder, at det selvfølgelig er ministeren, der er ansvarlig for, hvad det dér apparat nu finder på. Det synes jeg at jeg skylder at sige i forlængelse af andenbehandlingen.

Det, der altså kommer som svar, er: det vil være fuldstændig uoverskueligt med to systemer. Det vil derudover være uhensigtsmæssigt: Så kommer der en eller anden snak om, at man vil få en A-ordning og en B-ordning, og hvad ved jeg. Formålet var selvfølgelig at sige: det her kan slet ikke lade sig gøre.

Hvad der er nok så vigtigt, er, at der peges på en gruppe, som ikke kan komme med i en delpensionsordning, men som ville kunne komme med i en delefterlønsordning. Der peges altså på, at der er nogle mennesker i dette land, der ikke kommer med i den højt besungne delpensionsordning. Det er i svaret beskrevet som en gruppe medlemmer af Akasserne, som ikke vil opfylde kriteriet om medlemskab af ATP. Nogle af disse, f.eks. personer med lange arbejdsløshedsperioder, kan eventuelt komme med i en delefterlønsordning. Det erkendes altså, at der er nogle folk, som ville kunne komme på delefterløns, men som ikke kan komme på delpension.

Skulle vi nu tage ordførertalerne fra regeringspartierne bogstaveligt – det skal man sjældent, men det er alligevel tit en god idé at forsøge – så måtte ordførerne for regeringspartierne, så måtte socialministeren – den nuværende og den tidligere – og så måtte fru Aase Olesen lægge sig i selen for at sikre, at disse folk i det mindste kommer med på en delpensionsordning.

Derfor spurgte vi – det er lige meget hvem, det er jo udvalget, der officielt gør det: vil ministeren sørge for, at denne gruppe kan komme med ind i delpensionsordningen? Vi spurgte også: hvor mange drejer det sig om? Det er ikke til at finde ud af umiddelbart, hvor mange det drejer sig om. Der er nogle begrænsninger i statistikken; det kan vi ikke gøre noget ved, og det skal vi heller ikke skælde ministeren ud for; vi kan selvfølgelig lave statistikken om.

Vi sagde altså: vil ministeren sikre, at de folk kommer med? Sagt på en anden måde: skal vi tage ministeren alvorligt? Skal vi tage ordførerne for regeringspartierne alvorligt? Vil man sikre alle mulige adgang til delpension, sådan som man har sagt hele tiden at man ville? Det har i øvrigt været et af argumenterne for ikke at gå ind på delefterløns-tanken. Vil man det?

Hvad siger ministeren så? Ministeren siger: måske, for det skal undersøges lidt nærmere. Ministeren ved godt, at en af de und-